

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobce: **B. V. T.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem v Praze 1, Václavské nám. 21, s adresou pro doručování: AK Čechovský & Václavek a partn., Václavské nám. 21, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schránka 155/SO, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 9. listopadu 2012, čj. MV-31311-8/SO-2012, t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 9. listopadu 2012, čj. MV-31311-8/SO-2012, se z r u š u j e a věc se jí v r a c í k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci náklady řízení v částce 12.200,- Kč k rukám jeho zástupce Mgr. Petra Václavka do osmi dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti usnesení Ministerstva vnitra České republiky, odboru azylové a migrační politiky (dále také jen „orgán I. stupně“), ze dne 21. 1. 2012, čj. OAM-38766-8/DP-2011, kterým bylo dle ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zastaveno řízení o jeho žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání.

V jeho odůvodnění žalovaný podrobně popsal průběh správního řízení od podání žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu do vydání napadeného rozhodnutí a současně specifikoval data učiněných úkonů i jednotlivých rozhodnutí vydaných ve věci včetně jejich doručení žalobci. Poukázal na ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu, dle kterého odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, s tím, že usnesení o zastavení řízení bylo žalobci doručeno dne 25. 1. 2012. Proto lhůta k podání odvolání skončila dnem 9. 2. 2012. Odvolání však bylo k poštovní přepravě podáno až 10. 2. 2012 (správnímu orgánu doručeno dne 13. 2. 2012), proto dle žalovaného nebyla dodržena zákonná lhůta pro jeho podání a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 21. 1. 2012, čj. OAM-38766-8/DP-2011, nabylo právní moci dne 10. 2. 2012.

V reakci na odvolací námitku ohledně samotného doručování usnesení o zastavení řízení žalovaný konstatoval, že toto usnesení bylo žalobci doručeno doporučenou zásilkou prostřednictvím České pošty a že doklad o doručení podepsaný dne 25. 1. 2012 adresátem, tj. žalobcem, je potvrzený razítkem České pošty. Současně odkázal na své rozhodnutí o neprominutí zmeškání lhůty k podání odvolání ze dne 8. 11. 2012, čj. MV-31311-6/SO-2012.

K námitce, že žalobci ke dni 9. 2. 2012 vzniklo živnostenské oprávnění, žalovaný citoval § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu s tím, že výzvou ze dne 20. 6. 2011 byl žalobce vyzván k doložení dokladu prokazujícího platnost živnostenského oprávnění a poučil ho, že v případě jeho nedoložení bude řízení zastaveno. Výzva byla žalobci doručena dne 4. 7. 2011, přičemž čtrnáctidenní lhůta k doložení požadovaného dokladu končila dne 19. 7. 2011. Žalovaný podotkl, že ačkoliv se dne 22. 6. 2011 dozvěděl, že žalobci ke dni 4. 6. 2011 zaniklo živnostenské oprávnění, s vydáním rozhodnutí vyčkal až do 21. 1. 2012. Do této doby však žalobce nejenže požadovaný doklad nedoložil, ale ani jím nedisponoval, neboť nové živnostenské oprávnění mu vzniklo až ke dni 9. 2. 2012. Výpis z živnostenského rejstříku doložený k opožděnému odvolání je tak náležitost doložená v době, kdy již bylo řízení o žádosti žalobce pravomocně ukončeno.

Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí, navrhl jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Žalobce uvedl, že pobývá na území České republiky již od roku 2007. Dne 20. 5. 2011 podal žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, přičemž ke své žádosti doložil veškeré zákonem požadované náležitosti včetně výzvy živnostenského odboru k doložení potvrzení o novém povolení k pobytu a výpisu z obchodního rejstříku. Jestliže jej orgán I. stupně vyzval k doložení dokladu prokazujícího platnost živnostenského oprávnění, neměl však reálnou možnost požadovaný doklad doložit, a to z objektivních důvodů. Ty musely být správnímu orgánu známy, neboť již ke své žádosti doložil výzvu živnostenského odboru k doložení nového povolení k pobytu. To je standardní

postup živnostenského úřadu pro případ, kdy cizinci končí platnost stávajícího pobytového oprávnění. Bohužel živnostenský orgán nevyčkal výsledku pobytového řízení, a přestože žalobce nebyl objektivně schopen nové povolení k pobytu doložit, jeho živnostenské oprávnění pro nesplnění nemožného požadavku zaniklo. Žalobce zdůraznil, že výzva živnostenského odboru k doložení nového povolení k pobytu je standardním dokladem, na základě jehož doložení je cizinci prodlužován pobyt na území. Společně s výpisem z obchodního rejstříku jde o doklad prokazující účel pobytu cizince na území a ten byl žalobcem doložen.

Správní orgán I. stupně měl dle žalobce věc projednat meritorně a nikoliv řízení zastavit, jeho postup byl proto nezákonný. Sama skutečnost, že živnostenské oprávnění žalobci z objektivních důvodů zaniklo, totiž nemůže dle jeho názoru znamenat důvod pro zastavení řízení, když je evidentní, že cizinec pozbyl oprávnění na základě nesplnitelného požadavku živnostenského odboru a zánik živnostenského oprávnění není neodstranitelná vada, když naopak cizinec si může živnostenské oprávnění lehce zajistit, avšak až poté, co mu bude prodloužen dlouhodobý pobyt na území.

Žalobce dále namítl, že je nutno přihlídnout k tomu, že uvedený nedostatek odstranil ještě v době běhu lhůty k podání odvolání, tj. dne 9. 2. 2012, a od této doby disponuje opět platným živnostenským oprávněním. Odpadl tak jediný důvod pro nevyhovění žádosti. Za popsanych okolností je dle žalobce postup správního orgánu, který řízení zastavil bez toho, aby musel v rámci meritorního rozhodování přihlížet také k dopadům rozhodnutí do rodinného a soukromého života, jakož i k poměru závažnosti důvodů případného zamítnutí k možným dopadům do práv žalobce, postupem zcela nepřiměřeným a neúčelným a neúměrným způsobem zasahujícím do základního práva žalobce na respektování jeho rodinného a soukromého života, zcela neodpovídajícím principům materiálně právního státu a z něho vyplývajícím zájmu na spravedlivém rozhodnutí. K tomu žalobce poukázal na judikaturu Ústavního soudu, ze které vyplývá, že orgánům veřejné moci a obecným soudům netoleruje formalistický postup za použití v podstatě sofistického odůvodňování zřejmé nespravedlnosti. Současně zmíněný soud několikrát uvedl i to, že z pohledu ústavněprávního je nutno stanovit podmínky, při jejichž splnění má nesprávná aplikace ústavního práva obecnými soudy za následek porušení základních práv a svobod. Ústavní soud považuje za samozřejmé a určující pro nalézání práva, že vždy je nezbytné vycházet z individuálních rozměrů každého jednotlivého případu.

Žalobce označil napadené rozhodnutí i za nepřezkoumatelné, neboť žalovaný sice konstatuje, že je mu známa povinnost vyplývající z ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu, tj. zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, avšak svůj strohý závěr, že uvedené předpoklady dány nejsou, nijak blíže neodůvodnil.

Žalobce namítl i to, že žalovaný nesprávně vyhodnotil odvolání jako opožděné, když pominul zabývat se žalobcem doloženými důvody, které uvedl v žádosti o prominutí zmeškání lhůty ze dne 13. 2. 2012, a to konkrétně, že žalobci

nebylo usnesení o zastavení řízení řádně doručeno. Bylo totiž doručováno v době, kdy prokazatelně nepobýval v danou dobu na území České republiky (v době od 8. 1. 2012 do 7. 2. 2012 byl v zahraničí). To doložil fotokopii cestovního dokladu, ve kterém jsou výstupní a vstupní razítka, a fotokopii elektronické letenky. Po svém návratu ze zahraničí našel žalobce dopis s usnesením o zastavení řízení otevřený v poštovní schránce. Poštovní doručovatel tedy zásilku předal v místě jeho pobytu jiné osobě. Jestliže správní orgány bez jakéhokoliv dodatečného dokazování uvedly, že doklad o doručení prokazuje, že žalobci bylo doručeno řádně, je takový závěr dle žalobce nesprávný a ve svém důsledku nezákonný. Správní orgány mají povinnost v případě pochybností postupovat dle ustanovení § 45 odst. 2 správního řádu a žalobce měl být vyzván k doplnění doložených náležitostí, tj. předložení originálu cestovního dokladu apod.

Žalobce závěrem uvedl, že napadené rozhodnutí kromě nezákonnosti, nepřezkoumatelnosti a nepřiměřenosti vykazuje i znaky neúčelného či přepjatého formalismu, když v současnosti již prokazatelně splňuje veškeré předpoklady pro vyhovění jeho žádosti. Přesto správní orgány nadále trvají na důvodech pro zastavení řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhla zamítnutí žaloby. Vyslovila nesouhlas s argumentací žalobce, že by nebylo možné požadovaný doklad prokazující platnost živnostenského oprávnění správnímu orgánu I. stupně doložit. Jestliže by totiž žalobce živnostenskému úřadu prokázal, že řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nebylo pravomocně ukončeno, živnostenský úřad by stanovil novou lhůtu k doložení potvrzení o pobytu a platnost stávajícího živnostenského oprávnění by byla prodloužena, jak je běžnou správní praxí. Žalobce však na výzvu živnostenského úřadu nereagoval, proto platnost jeho živnostenského oprávnění zanikla uplynutím času ke dni 4. 6. 2011. Žalovaná zdůraznila, že doklad prokazující platnost živnostenského oprávnění je žadatel o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu povinen předložit dle § 44a odst. 3 v návaznosti na § 46 odst. 7 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Zopakovala, že skutečnost, že žalobci vzniklo nově živnostenské oprávnění, byla tvrzena a oprávnění doloženo až v rámci opožděného odvolání. Žalovaná zopakovala i to, že důvody nepromnutí zmeškání lhůty pro podání odvolání uvedla již v rozhodnutí ze dne 8. 11. 2012, na jehož odůvodnění odkázala, přičemž zdůraznila, že žalobce neunesl své důkazní břemeno, když neprokázal, že usnesení o zastavení řízení nepřevzal, resp. nemohl převzít. Závěrem dodala, že orgán I. stupně byl oprávněn zastavit správní řízení o žádosti žalobce, a protože jde o rozhodnutí procesního charakteru, není s ním spojena povinnost zkoumat dopady do soukromého a rodinného života účastníků řízení.

Při jednání před soudem zástupce žalobce setrval na svých argumentech a procesních návrzích, žalovaný se z jednání omluvil.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a žalobu shledal důvodnou.

Z předloženého správního spisu vyplynulo, že posledním pobytovým statutem žalobce na území České republiky bylo povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání (osoba samostatně výdělečně činná) s platností do 4. 6. 2011. Dne 20. 5. 2011 podal žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. K žádosti přiložil v souvislosti s podnikáním výzvu živnostenského úřadu k doložení povolení k pobytu na území České republiky, k čemuž tento úřad stanovil lhůtu do 4. 6. 2011. Protože orgán I. stupně požadoval k žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu doklad prokazující platné živnostenské oprávnění, vyzval žalobce výzvou ze dne 20. 6. 2011 k jeho předložení ve lhůtě 14 dnů. Současně bylo usnesením čj. OAM-38766-5/DP-2011 řízení o jeho žádosti přerušeno. Dne 22. 6. 2011 sdělila správnímu orgánu I. stupně Okresní správa sociálního zabezpečení, že žalobci ke dni 4. 6. 2011 zaniklo živnostenské oprávnění. Správní orgán I. stupně vyrozuměním ze dne 29. 7. 2011 oznámil žalobci, že pokračuje v řízení o jeho žádosti. Až dne 21. 1. 2012 usnesením čj. OAM-38766-8/DP-2011 řízení o jeho žádosti zastavil s odůvodněním, že žalobce k žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání nepředložil platný doklad o zápisu do příslušného rejstříku, seznamu či evidence v souladu s ustanovením § 46 odst. 7 písm. c) zákona o pobytu cizinců, tj. že neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení. Proti tomuto usnesení podal žalobce prostřednictvím svého zástupce odvolání ze dne 10. 2. 2012 (bezesporu omylem je podání datováno jako 10. 2. 2011), k poštovní přepravě bylo podáno dne 10. 2. 2012 a správnímu orgánu došla zásilka dne 13. 2. 2012, a současně požádal o prominutí zmeškání lhůty pro podání odvolání podle § 41 správního řádu. Usnesením ze dne 27. 2. 2012 čj. OAM-38766-10/DP-2011, správní orgán nevyhověl žádosti a zmeškání lhůty pro podání odvolání neprominul. Odvolání proti tomuto usnesení pak žalovaný rozhodnutím ze dne 8. 11. 2012, čj. MV-31311-6/SO-2012, zamítl. Následně žalobou napadeným rozhodnutím zamítl jako opožděné i odvolání proti usnesení ze dne 21. 1. 2012, čj. OAM-38766-8/DP-2011, kterým bylo zastaveno řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání.

Z pohledu uplatněných žalobních námitek považuje krajský soud ve věci za zásadní a především za prvotní zodpovězení otázky, zda bylo odvolání žalobce ze dne 10. 2. 2012 proti usnesení o zastavení řízení ze dne 21. 1. 2012, čj. OAM-38766-8/DP-2011, podáno včas či opožděně.

Ve smyslu ustanovení § 72 odst. 1 správního řádu se rozhodnutí účastníkům oznamuje doručením stejnopisu písemného vyhotovení do vlastních rukou nebo ústním vyhlášením. Dle ustanovení § 19 odst. 4 téhož zákona se do vlastních rukou adresáta doručují mimo jiné písemnosti dle ustanovení § 72 odst. 1. Je-li pro řízení třeba, aby bylo doručení doloženo, musí být zajištěn písemný doklad stvrzující, že písemnost byla doručena nebo že poštovní zásilka obsahující písemnost byla

dodána, včetně dne, kdy se tak stalo (odst. 6 správního řádu). Dle ustanovení § 83 odstavec 1 téhož zákona činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zákon nestanoví jinak.

Z uvedeného je zřejmé, že oznámení rozhodnutí je podmínkou pro to, aby s jeho výrokem mohly být spojovány i jeho právní následky, neboť teprve tehdy je dána jeho nezměnitelnost a závaznost. V dané věci přitom není sporu o tom, že předmětné usnesení o zastavení řízení mělo být žalobci doručeno do vlastních rukou.

V odvolacím řízení je včasnost podání odvolání jednou z podmínek pro to, aby jej odvolací orgán mohl věcně projednat. Tato včasnost se odvíjí mimo jiné od toho, zda a kdy bylo účastníkovi doručeno rozhodnutí, proti kterému odvoláním brojí. Správní orgán si proto musí vždy o splnění, příp. nesplnění, této podmínky učinit úsudek a v závislosti na výsledku tohoto posouzení s odvoláním naložit (tzn. je-li včasné, věcně jej projednat, je-li opožděné, zamítnout jej). Závěr o okamžiku doručení rozhodnutí, tedy o včasnosti podaného odvolání, si správní orgán zpravidla činí na základě dokladu o doručení, tzv. doručenky. Jak již opakovaně uvedl Nejvyšší správní soud ve své judikatuře (srov. např. rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2010, čj. [9 As 65/2009-61](#), dostupném na www.nssoud.cz), doručenka zakládá vyvratitelnou domněnku správnosti údajů na ní uvedených. Z informací na doručence ve spojení s příslušnými zákonnými ustanoveními o doručování a opravných prostředcích (v nyní projednávané věci ve spojení s úpravou doručování a odvolání podle správního řádu) si odvolací správní orgán činí úvahy o včasnosti dotčeného podání. I v případě, že správní orgán dojde po prvotním posouzení odvolání k závěru o jeho opožděnosti, musí se přesto zabývat i odvolacími námitkami, které směřují k popření okamžiku doručení rozhodnutí či obsahují relevantní skutečnosti ve vztahu k běhu odvolací lhůty, tj. námitkami, jež se snaží vyvrátit správnost údajů obsažených na doručence. Relevantností takových námitek se Nejvyšší správní soud ve shora citovaném rozsudku rovněž zabýval a zdůraznil, že ne každá adresátem vznesená námitka proti doručení bude relevantní a také jako taková hodnocena a dále skutkově a důkazně ověřována. Ke zpochybnění údajů vyplývajících z doručenky musí adresát rozhodnutí předestřít jinou, avšak srovnatelně pravděpodobnou verzi reality.

V nyní projednávané věci je nepochybné, že usnesení o zastavení řízení ze dne 21. 1. 2012 bylo odesláno žalobci doporučeně prostřednictvím České pošty a že na doručence je v kolonce „jméno a příjmení příjemce“ vyplněno tiskacím písmem jeho jméno a uveden podpis (ne zcela nečitelný), přičemž stejným tiskacím písmem je uvedeno „osobně“. Současně je vyplněno datum převzetí zásilky dnem 25. 1. 2012. Takto vyplněná doručena se vrátila orgánu I. stupně dne 27. 1. 2012. Pokud by bylo toto doručení bezvadné, uběhla by lhůta pro podání odvolání dnem 9. 2. 2012. Není sporu ani o tom, že odvolání bylo podáno k poštovní přepravě dne 10. 2. 2012 (správní orgán jej obdržel dne 13. 2. 2012).

Je zřejmé, že správní orgány po obdržení vyplněné (shora popsané) doručanky učinily standardní závěr o doručení usnesení o zastavení řízení žalobci tak, jak to vyplývalo ze záznamů na doručence, tj. dnem 25. 1. 2012. Od tohoto data odvíjely i běh odvolací lhůty, z čehož vyvodily závěr, že posledním dnem odvolací lhůty byl den 9. 2. 2012. V odvolání ze dne 10. 2. 2012 proti rozhodnutí o zastavení řízení však žalobce mimo jiné výslovně uvedl, že mu usnesení nebylo zákonným způsobem doručeno, neboť v době, kdy mělo dojít k jeho doručení, se v místě svého bydliště prokazatelně nenacházel, protože z území České republiky vycestoval dne 8. 1. 2012 do Vietnamu a zpět se vrátil dne 7. 2. 2012. K tomu předložil fotokopii té části cestovního dokladu, na kterém je razítko příletu do Vietnamu dne 8. 1. 2012 a razítko odletu z Vietnamu dne 6. 2. 2012, a fotokopii elektronické letenky odpovídající uvedenému času. Tvrdil tak konkrétní relevantní skutečnost, ze které by v případě její pravdivosti vyplývalo, že dne 25. 1. 2012 nemohl doručenku ani podepsat ani zásilku obsahující předmětné usnesení převzít.

Nutno konstatovat, že k odvolání žalobcem předložené fotokopie, ze kterých však není zcela patrné, že se skutečně týkají samotného žalobce (tj. že fotokopie byla pořízena z jeho cestovního dokladu, resp. že by elektronická letenka byla vystavena na jeho jméno), samozřejmě samy o sobě k prokázání jeho tvrzení o pobytu mimo území České republiky v rozhodnou dobu stačit nemohou. Je jistě pochopitelné, že svůj cestovní pas přímo k odvolání do obálky nepřiložil. Pro správní orgány však nemohlo být žádnou překážkou vyzvat jej k osobní návštěvě a k předložení cestovního pasu, ze kterého by si jeho tvrzení snadno ověřily. Nelze akceptovat postup žalovaného, který se s předmětnou odvolací námitkou vypořádal tak, že konstatoval (strana tři napadeného rozhodnutí), že usnesení bylo žalobci doručeno doporučenou zásilkou prostřednictvím České pošty a že součástí spisového materiálu je doklad o doručení dne 25. 1. 2012 podepsaný adresátem (žalobcem), potvrzený razítkem České pošty. Ani jeho poukaz na rozhodnutí ze dne 8. 11. 2012, čj. MV 31311-6/SO-2012 (vydané v řízení o žádosti o prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání) nemohl odůvodnit nesprávný postup správních orgánů. I ve zmíněném rozhodnutí totiž žalovaný zdůrazňoval odpovědnost České pošty jako poskytovatele poštovních služeb za dodání zásilky a v pochybnostech o způsobu doručení odkázal žalobce na řešení situace přímo s tímto poskytovatelem poštovních služeb. Předložené fotokopie přitom odmítl, aniž by je jakkoli prověřil.

Krajský soud proto uzavírá, že žalobcem předestřená skutková verze se měla stát předmětem dokazování ze strany správních orgánů, neboť byla způsobilá zpochybnit údaje uvedené na doručence (a tím ji zbavit její důkazní síly) a byla tak způsobilá vnést objektivní pochybnosti o řádném doručení předmětného usnesení o zastavení řízení žalobci. V této souvislosti je nutno připomenout i ustanovení § 3 správního řádu, dle kterého je správní orgán povinen postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. S ohledem na shora uvedené tedy správní orgány doplní dokazování ohledně samotného doručení předmětného usnesení a teprve poté učiní závěr o včasnosti či opožděnosti žalobcem podaného odvolání proti němu.

Dlužno dodat, že pokud žalobce tvrdí, že zásilku dne 25. 1. 2012 nepřevzal (resp. ani nemohl převzít z důvodu nepřítomnosti) a k tomu předkládá důkazy, nebyl zde vůbec důvod žádat o prominutí zmeškání lhůty pro podání odvolání. Taková žádost je na místě pouze v takovém případě, že účastníkovi bylo rozhodnutí řádně doručeno, od řádného doručení započala běžet lhůta pro odvolání a on by z vážných a omluvitelných důvodů nestihl podat odvolání včas. Taková situace však v nyní projednávané věci nenastala, resp. pokud je pravdivé žalobcovo tvrzení o jeho nepřítomnosti v České republice, nastat ani nemohla.

Ostatními žalobními námitkami se krajský soud nezabýval, neboť by to bylo za dané situace předčasné. Kdyby totiž bylo po doplnění dokazování zjištěno, že předmětné usnesení o zastavení řízení nebylo žalobci řádně doručeno, tzn. že odvolací lhůta nemohla začít běžet od 25. 1. 2012, ostatní námitky by pozbyly významu.

Pouze pro úplnost krajský soud poznamenává, že napadené rozhodnutí neshledal nepřezkoumatelným, jak namítal žalobce. Jestliže totiž žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval i to, že neshledal podmínky pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, byla to de facto informace nad rámec nutného odůvodnění procesního rozhodnutí o zastavení řízení, proto ani její neodůvodnění nemohlo způsobit nepřezkoumatelnost rozhodnutí o zastavení řízení.

S ohledem na shora uvedené krajský soud zrušil napadeného rozhodnutí pro nezákonnost a vrátil věc žalovanému v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný vázán právním názorem soudu v tomto rozsudku vysloveným (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byl úspěšný žalobce, krajský soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení spočívajících v náhradě zaplaceného soudního poplatku ve výši 4.000,- Kč (tj. za žalobní návrh 3.000,- Kč a za návrh na přiznání odkladného účinku 1.000,- Kč) a náhradě nákladů právní služby poskytnuté advokátem, jehož odměna vychází z vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Ten učinil ve věci tři úkony právní služby, tj. dva úkony po 2.100,- Kč (převzetí a příprava zastoupení, seps žalobního návrhu) a jeden úkon spočívající v účasti při jednání u soudu 3.100,- Kč (§ 9 odst. 3 písm. f/ advokátního tarifu), k tomu má nárok na úhradu 3 režijních paušálů po 300,- Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Potvrzení o registraci jako plátce DPH zástupce žalobce k zaslanému vyúčtování ze dne 13. 11. 2013 nepřiložil, proto mu odměna o hodnotu této daně nemohla být povýšena. Krajský soud uložil takto vyčíslené náklady zaplatit k rukám zástupce

žalobce, neboť jde o advokáta (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu za použití § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 21. listopadu 2013

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu